

Így szeret Isten!

Időpont: Pünkösd II. napja, 1956. május 21.

Alapige: János 3,16-21.

Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartassék a világ általa. A ki hiszen ő benne, el nem kárhozik; a ki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében. Ez pedig a kárhoztatás, hogy a világosság e világra jött, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot; mert az ő cselekedeteik gonoszak valának. Mert minden, a ki hamisan cselekszik, gyűlöli a világosságot és nem megy a világosságra, hogy az ő cselekedetei fel ne fedessenek; A ki pedig az igazságot cselekszi, az a világosságra megy, hogy az ő cselekedetei nyilvánvalókká legyenek, hogy Isten szerint való cselekedetek.

A mai ünnepre kirendelt szentírási szakasz kissé különösnek tűnik fel első hallásra pünkösd ünnepén. Hogyan kerülhetett ez az ige pünkösd ünnepére, mikor az egészben egy árva szó sincs a Szentlélekről? Ha azonban kissé belemélyedünk az ige tartalmába, akkor kibontakozik előttünk az összefüggés pünkösd és a felolvasott ige között.

Az ige Isten szeretetéről beszél. Azt mondja el, hogy hogyan szeret Isten. Isten szeretetét azonban nem az Ő ajándékai és áldásai igazolják, hanem a Szentlélek győzi meg arról az embert. Csak akik ezt a Lelket kapták, azok tudnak Istenhez így kiáltani: Abbá! Atyám! /Róma 8,15./ Szentlélek nélkül nem tudunk megbirkózni Isten szeretetének nagy ellentmondásaival.

Isten szeretetét ugyanis az ember megkérdőjelezi s rámutat azokra a tényekre, melyek ellentmondani látszanak annak a hitcikknek, hogy Isten szeret. Ha Isten szeretet, akkor miért van e világon bűn? – kérdi az ember. Miért engedte, hogy e világra jöjjön, s ha már besettenkedett e világra, miért nem pusztította ki? Ha Isten szeretet – folytatja tovább az ember –, miért van akkor szenvedés e világon? Az emberek által egymásnak okozott szenvedéseken kívül ebben a vonatkozásban külön nehézséget jelent a töprengő ember számára, hogy miért vannak olyan szenvedések, melyek közvetlenül Istentől jövőeknek látszanak, vagy legalábbis emberi gonoszagtól függetlenek. Miért vannak elemi csapások? Miért van földrengés, árvíz, rovarkár, mostoha időjárás? Azután miért van annyi igazságtalanság e világon? Miért szenvednek ártatlanok? Miért van a gonoszoknak jó szerencsájük? Az ember sorsán nem látszik meg, hogy szerető atyai kéz formálta. Legalábbis én – mondja az ember – nem ilyen életet biztosítanék annak, akit szeretek.

Nem olyan kérdések ezek, melyekre nincs felelet. Isten azért teremtette az embert a bűn lehetőségével, mert az akarta, hogy erkölcsi egyéniség legyen, nem pedig gép. A világba besettenkedett bűnt azért nem írtja ki, mert a konkollyal együtt a búzát is kitepné az ítélet, Ő pedig nem akarja a bűnös halálát, hanem azt akarja, hogy megtérjen és éljen. A szenvedésért nem lehet Istent felelőssé tenni. Nem Isten teremtette a szenvedést, hanem az ember bűne zúdította e világra. Isten gyermekeinek pedig azért van nehéz soruk, mert Isten nem akar üzleti vallásosságot, hanem önzetlen szeretetet. Azt akarja, hogy Önmagáért szeresse Őt az ember, nem pedig az ajándékaiért. Mindezek elégséges és megnyugtató feleletek azoknak, akik Szentlelket nyertek, de egyáltalán nem győzik meg azokat, akik nem kaptak még Szentlelket. Az Isten szeretetében kételkedő s emiatt gyöttrődő embernek nem meggyőző érvekre van szüksége, még tények sem tudják meggyőzni, csak a Szentlélek győzheti meg őt arról, hogy szereti őt Isten. Ebben az igében is a Szentlélek beszél arról, hogy hogyan szeret Isten.

1. Isten szeretete egyetemes szeretet.

Azt mondja Jézus: „Mert úgy szerette Isten e világot.” /16. v./ Isten tehát nem úgy szeret, hogy személyválogató módon kikeres magának e világból pár rokonszenves embert, gyönyörű virágot, pompás éneklőmadarat, hízelegni tudó, hűséges állatot s azokat szereti, hanem úgy szeret, hogy szeretetével átöleli az egész világot. Ebben a szeretett világban benne van a kicsiny fűszál és óriási tölgy, a csörgő csermely és a zúgó óceán, a pici katicabogár és a halálfejes lepke, a füttyös fülemile és a károgó varjú, a lompos farkas és a kecses őzike és benne van minden ember, nemcsak mi fehérek, hanem a ferdeszemű sárga, a rézbőrű indián, a göndör hajú néger, a halszagú eszkimó, benne van a magyar, a német, az orosz, az angol, az amerikai, benne van az evangélikus és református, a római és görög katolikus, de a szektás is, meg a pogány is. Mikor Istennek ezt az egész világot átfogó, egyetemes szeretetéről beszélünk, nem szabad elfelejtenünk, hogy ez a szeretett világ Isten szemében egy Tőle elpártolt, a bűn hatalmába került, elzüllött világ. Mégis szereti. Csak azt érdemelné, hogy hagyja sorsára, Ő azonban mégis gondjaiba veszi és szereti.

Mi sokszor elfelejtkezünk Istennek erről az egyetemes szeretetéről. Hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy csak az szeret, aki engem szeret. A Szentlélek az, aki kigyógyít ebből az önteltségből s megláttatja velünk a világot, azt, hogy nemcsak én vagyok e világon. Nem szabhatja tehát Isten egy egész vidék időjárását ahhoz, hogy én holnap kirándulni akarok, vagy a tegnapi veteményezésemre jó lenne egy kiadós eső. Más éhes száj is ül Isten asztala mellett, nem tehet tehát minden jó falatot az én tányéromra, a többi testvéremnek pedig kopjon fel az álla. A jogokat és kötelességeket nem oszthatja el úgy, hogy nekem csak jogaim legyenek,

másoknak meg csak kötelességük, nekem csak szabadságom legyen, a másik pedig rabom legyen.

Istennek ebben az egyetemes szeretetében épp az a csodálatos, hogy egyszerre egyetemes és egyszerre egyéni. Nem lesz kevesebb az egyén iránti szeretete azáltal, hogy szeretete megoszlik az egész világon. Az egész világot szereti, de benne mindenkit úgy szeret, mintha ő lenne egyedül a világon. Ha ez neked nem elég, akkor te nem szeretetet, hanem érdeket keresel s rút, önző lélek vagy.

2. Isten szeretete üdvözítő szeretet.

Így mondja Jézus: Isten szeretetének az a célja, hogy az ember „el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert nem azért küldte Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartassék a világ általa.” /16-17. v./ Isten tehát úgy néz az emberre, mint aki az elpusztulás veszedelmében forog, mégpedig nem akármilyen pusztulás fenyegeti, hanem borzalmas halál. Úgy néz az emberre, mint bányaomlaskor a kint maradt bányászok a bent rekedtekre. Nincs egy percnyi nyugalmuk. Minden erőt mozgósítanak s minden percet kihasználva életre-halálra küzdenek a társaik megmentéséért. Ilyenkor nem fontos a termelés, a legelemibb életszükségletek, az evés, pihenés is háttérbe szorulnak. Minden pillanat drága. Csak egy a fontos, a mentés.

Az a pusztulás, melynek veszedelmében Isten látja forogni e világot, még ennél is nagyobb. Többről van itt szó, mint élet-halál kérdésről. Itt az örökélet és a kárhozat kérdéséről van szó. Ezért nem tud Isten egy pillanatig sem nyugodni, még csak egy pillanatnyi szunnyadást sem enged magának. /Zsolt. 121,4./ Minden erőt a mi üdvözítésünkre összpontosít. Minden más mellékes, csak másodsorban jöhet szóba mellette. Ezért olyan a sorsunk, amilyen. Mert üdvözíteni akar, ezért ajándékoz meg bőséggel, de ezért vesz is el tőlünk sok mindent, ezért bocsát meg megszégyenítő módon, de ezért van az is, hogy olykor meg nem hagyhat büntetés nélkül. Életünk minden mozzanata fölé oda lehet írni: „üdvösségtekért van az”. /II. Kor. 1,6./ Szentlélek nélkül nem tudod ezt elfogadni, de a Szentlélek olyan világossá tudja tenni mindezt, mint a nap.

3. Isten szeretete áldozatos szeretet.

„Úgy szerette e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta”. /16. v./ A szeretet nem tulajdonság hanem cselekedet. Mindig ad, mégpedig nem a feleslegből, hanem úgy, hogy áldozatot hoz. Isten is nemcsak energiát adott s fordít az embernek kárhozattól való megmentésére, ez nem lenne áldozat a részéről, hanem olyan valakit adott, akiből neki is csak egyetlenegy volt,

egyszülött Fiát, az egyetlent, akiben neki gyönyörűsége volt. Ez az adás nemcsak azt jelenti, hogy hozzánk küldötte. Ezen a mondaton rajta borong a kereszt árnyéka. Isten odaadta Fiát, kiszolgáltatta e gonosz világnak, kínra és halálra engedte oda. Engedte, hogy ő vesszen el, csakhogy nekem ne kelljen elvesznem. Ő szállt alá a poklokra, hogy nekem ne kelljen pokolra jutnom. Nincsen senkiben ennél nagyobb szeretet. Nincs szüksége soha többé irántunk való szeretetének megbizonyítására annak, aki egyszer így szeretett minket. Mindezt Szentlélek nélkül nem tudja elfogadni az ember. A Szentlelket nyert ember szemében azonban ez Isten szeretetének legnagyobb ténye. Mellette eltörpül minden más. De épp ezért minden egyéb másnak esetleges hiánya sem zavarja meg Isten szeretetébe vetett hitében. Elég-e neked Isten szeretetének bizonyítására a golgotai kereszt, a véres, áldozatos kegyelem, vagy minden nap valami új ajándék pótbizonyítékát követeled? Ha így van, akkor baj van nálad a Szentlélek körül.

4. Isten szeretete ítélő szeretet is.

Azt mondja Jézus: „Aki hiszen őbenne, el nem kárhozik; aki pedig nem hisz, immár elkárhozott”. /18-21. v./ Ahol Szentlélek van, ott krízis, válság, ítélet, sorsfordulat van. A szeretet feltárása döntésre kényszeríti az embert: mellette, vagy ellene. Így volt ez pünkösdkor is. Az egyik csoport kicsúfolta a tanítványok igehirdetését, a másik megtért annak hallatára. Jézus a világosság példájával magyarázza a Szentléleknek ezt a szétválasztó munkáját. Olyan ez, mint a napkelte. Az éneklőmadarak előbújnak csókjára és dalolni kezdenek, hogy csak úgy visszhangzik tőle az erdő, a baglyok és denevérek pedig sietve elbújnak odúikba. Ilyen kétféle hatása van Isten szeretete feltárásának is az embereknek. Az egyiket vonzza, a másikat taszítja. Az egyiket örömmel tölti el, a másikat zavarja. Harmadik eset nincs. Vigyázz, te sem maradhatsz a sötétségben anélkül, hogy nem döntöttél volna a világosság ellen! Magad fölött mondod ki ezzel az ítéletet. Az utolsó ítélet csak kinyilvánítja s megpecsételi ezzel már régen eldőlt sorsodat.

Felelj Isten szeretetére szeretettel! A Szentlélek megmondja: Így szeret Isten téged. És megkérdi: Hogyan szereted te Őt? Ámen.